

[Starcke.]

mændene, de tør heller ikke klage af Frygt for at blive generet og ødelagt.

Der er i høj Grad Brug for en Udrensning i det politiske System. Vore Embedsmænd er nogle af de bedste Hjerner, vi har herhjemme, nogle af de bedst uddannede Mennesker, nogle af de flittigste Arbejdere. De fleste af dem er i Øjeblikket paa Grænsen af et Sammenbrud som Følge af Overanstrengelse. Men vi har for mange af dem. Det er ikke Embedsmændenes Skyld, men det er Rigsdagens Skyld. Her er Brug for en Udrensning, og naar nu den højtærede Minister for særlige Anliggender, Federspiel, snart tænker paa at nedlægge sit Ministerium, var det saa ikke en Idé at sætte ham til at rense lidt ud paa dette Omraade. Han synes at have den rette Indstilling ifølge sine Artikler før Folketingsvalget, for det kan vel ikke tænkes, at det for den højtærede Minister ligefrem er et Kabinetsspørgsmaal med Hensyn til Afgang som Minister!

Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, hvorledes det forholder sig med disse anonyme Klager, og hvad den højtærede Handelsminister agter at foretage sig i den Anledning. Jeg ved godt, at den højtærede Handelsminister inderligt er imod hele dette System, men hvad er det, der holder ham tilbage fra at styre sine Embedsmænd, hvad er det, der holder ham tilbage fra at realisere Venstres Valgløfter? Er det Mangel paa Mod? I saa Fald vil jeg gerne hviske det lille Ord til ham: „Courage c'est tout“, og jeg vil sige til den højtærede Handelsminister: De skal ikke lade Dem kyse af de røde Partier, som gerne ser, at hele denne Administration og Prisløvgivning og -regulering udbygges. Regeringen skal ikke lade sig kyse af de røde Partier til at lægge endnu flere Baand paa Erhvervslivet, den skal ikke vise Ængstelse og famle med Fingrene. Jeg vil minde om de gamle kendte Linier:

„Løs du kun det røde Baand,
hvor du ryster paa din Haand.
Naar du strammer Garnet,
kvæler du jo Barnet.“

Jeg skal saa tillade mig at sige et Par Ord om det alvorligste af det alt sammen, vor Handelspolitik, Statshandelen, Englandstraktaten, Nedskaeringsplanen. Vi mener, at det er meget uheldigt, at Forholdet mellem Eksport- og Importpriserne har udviklet sig, som det har gjort, men vi mener, at det særlig træder uheldigt frem, fordi Danmark har bundet sig til disse Former for Handelstraktater, som vi har. Vi

maa tilstræbe i Fremtiden at komme ind paa et helt nyt Grundlag for vor Udenrigshandel.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at det var nødvendigt at fortsætte med et saadant Apparat, og at han egentlig ønskede at komme tilbage til de gamle liberale Tider, saa glædede det mig at høre, men der er det groteske Forhold, at her i Danmark, hvor vi har en liberal Regering, fører vi en Eksportpolitik, hvor Priserne er fikseret og Eksportpolitikken altsaa er socialdemokratisk, og i England, hvor de har en socialistisk Regering, fører de en Eksportpolitik, hvor Priserne ikke er fikseret, og dér fører man altsaa en liberal Eksportpolitik, og dertil kommer saa endelig dette, at vi nu ser her, at Socialdemokratiet ikke lige akkurat vil være med til den sidste Englandstraktat.

Men vi kan ikke komme bort fra, at en betydelig Del af Ansvar for hele denne Udvikling af vort Handelsforhold til England ligger i den første Handelstraktat, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ordnede. Saa vidt jeg husker, udtalte han ogsaa selv under Krigen og lige efter Krigen, at han ikke mente, at Danmark var tjent med, at Tysklands Gæld til Danmark skulde betaales med Varer. Jeg kan ikke rigtig forstaa den Indstilling, men jeg kan bedre forstaa Englandstraktaten, hvis det er den samme Politik, der føres dér.

Med Hensyn til dette, at vi skulde føre vor Handel paa en ny Linie, kan jeg ikke se, at nogen fremmed Stat kan tage Danmark det ilde op, hvis vi vil føre en lige saa liberalistisk Eksportpolitik, som det andet Land, in casu England, selv gør, og naar Englandstraktaten udløber til Efteraaret, bør Danmark slaa ind paa en saadan frisindet Linie.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte sig ogsaa meget kraftigt for, at vi stadig var nødt til at opretholde hele dette voldsomme System, vi har. Jeg kan ikke rigtig forstaa det. Er det da ikke saadan, at det, som andre Lande er forelsket i, det er vore Varer og ikke vore Politikere og vort Administrationssystem, og her staar Danmark realistisk ganske overordentlig stærkt, hvortil kommer, at mange af vore Aftagerlande ikke er politisk interesserede i, at Danmark proletariseres og bliver nødt til at orientere sig i anden Retning. Vi kan ikke rigtig længere være med til dette. Vi mener ikke, at vi længere kan forsvare at støtte en Forlængelse af denne Bemyndigelseslovgivning, naar der ikke fra Regeringens Side gøres noget som helst Forsøg paa at